

## POSTANOWIENIE

Dnia 4 października 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

Prezes SN Tadeusz Ereciński

w sprawie ze skargi powoda  
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku  
Sądu Okręgowego  
z dnia 14 maja 2010 r.,  
w sprawie z powództwa J. B.  
przeciwko Gminie S., Skarbowi Państwa - Ministrowi Spraw Wewnętrznych  
(poprzednio Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji), Ministrowi  
Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej (poprzednio Ministrowi  
Infrastruktury), Wojewodzie P., Staroście S. i  
Samorządowemu Kolegium Odwoławczemu w B.  
o ustalenie,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej  
w dniu 4 października 2012 r.,

**odrzuca skargę oraz zasądza od skarżącego na rzecz  
Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 450  
(czterysta pięćdziesiąt) zł z tytułu kosztów postępowania  
kasacyjnego.**

## Uzasadnienie

Skarżący wnosił o stwierdzenie niezgodności z prawem wyroku Sądu Okręgowego z dnia 14 maja 2010 r. oraz pkt 1 wyroku Sądu Rejonowego z dnia 18 lutego 2010 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy (art. 424<sup>5</sup> § 1 pkt 4 k.p.c.). Wymaganie uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody polega na przedstawieniu wyodrębnionego wyводу przekonującego, że szkoda została wyrządzona oraz określającego czas jej powstania, postać i związek przyczynowy z wydaniem orzeczenia niezgodnego z prawem; niezbędne jest również uwiarygodnienie tego oświadczenia przez powołanie i przedstawienie dowodów lub co najmniej ich surogatów (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 141, z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, nie publ., z dnia 23 września 2005 r., III CNP 5/05, nie publ., z dnia 22 listopada 2005 r., I CNP 19/05, nie publ., z dnia 28 listopada 2006 r., III CNP 55/06, nie publ. i z dnia 25 lipca 2006 r., III CNP 40/06, nie publ.). Skarżący tego obowiązku nie spełnił. Wskazał jedynie, że kwota 2000 zł stanowi wartość przedmiotu zaskarżenia, nie przedstawił jednak uzasadnienia odpowiadającego powyższym wymaganiom.

Zgodnie z art. 424<sup>8</sup> § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy odrzuca na posiedzeniu niejawnym m.in. skargę niespełniającą wymagań określonych w art. 424<sup>5</sup> § 1 k.p.c.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu. O kosztach postępowania orzeczono stosownie do art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 424<sup>12</sup> k.p.c.